

[Hassing-Jørgensen.]

har ikke Spor imod, at man har Reserver at ty til, men jeg mener til Gengæld ogsaa, at det er berettiget at ty til disse Reserver, naar Situationen bliver meget vanskelig, og naar den bliver saa vanskelig, at man ikke kan finde nogen som helst anden Udvej end den at gaa stik imod den principielle økonomiske Politik, som man ønsker ført, og det er jo det, der sker her; man gaar stik imod den økonomiske Politik, som man ønsker ført.

Derfor opfordrer jeg Finansministeren til enten at finde ud af, hvilke Udgifter der maaske kunde spares, eller at stille andre Forslag, som Finansministeren udtalte sig, rimeligere Forslag. Jeg vilde ogsaa gerne være med til at stille rimeligere Forslag, hvis ikke al Erfaring her i Landet viser, at ethvert Forslag om Skatteforøgelse bliver grebet af Administrationen og uden videre føjet til, hvad man havde i Forvejen. Det er maaske latterligt, men jeg minder om det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Henvisning til Sodavandsbeskatningen: øjeblikkelig for Finansministeren paa ogsaa dette Objekt. Jeg ved snart ikke, hvilket Forslag den højtærede Finansminister kunde komme med til Forøgelse af Statens Indtægter, som jeg ikke vilde foretrække for dette. Jeg anser denne Beskatning for den i alle Henseender skadeligste Foranstaltning, som tænkes kan, baade for Befolkningen i Almindelighed og for Erhvervene, og derfor er det, jeg fordømmer den saa stærkt.

Jeg har god Grund til over for det konservative Parti at hævde den Anskuelse, at det maa være en Himmerigsmundfuld for dem, som de aldrig havde tænkt sig Muligheden af at kunne opnaa i en Forsamling af denne Beskaffenhed. Jeg hører nu, at selv det ærede Medlem finder den dog ikke saa attraaværdig, som ellers indirekte Beskatning kan være. Jeg har altid fra den Side hørt, at hvis man vil beskatte, maa man ramme Forbruget og ikke Opsparingen. Derfor troede jeg, at det var ud af Partiets Hjerte, at de stemte for en saadan Foranstaltning. Jeg giver dem for Resten Ret i, at det er klogt at gøre en vis Modstand, selv om det ikke fører til noget Resultat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Gustav Pedersen: Da der er ønsket Udvalgsbehandling, skal jeg tillade mig at

foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er fremsat Ønske om, at Valg af Medlemmer til det Udvalg, som Tinget nu har besluttet at nedsætte, sker i dette Møde. Hertil kræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.

Valgt blev: *Gustav Pedersen, Bollerup Madsen, M. F. Mortensen, P. Mortensen, Peder Nørgaard, Retoft, M. K. Sørensen, Valdemar Sørensen, Jensen (Gørding), Erik Eriksen, Himmelstrup, Hans Conrad Koefoed, Aksel Møller, Korsgaard og Prieme.*

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 29. Oktober, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Levnedsmidler m. m.

2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 147 af 30. Marts 1942 om Forhøjelse af Dagpengenes Maksimumsbeløb i de anerkendte Arbejdsløshedskasser og om Børnetillæg til arbejdsløhedsforsikrede.

3) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 346 af 29. Juli 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ.

4) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.